

דני קיי מיצחיק את הי

(ראה שער)

דמות החשובה ביותר בחייו של דני היא אשתו סילביה. היא אולי גם השובה מדי. לכן לפני שלוש שנים, נדמה היה כי השניים ילכו בעקבות זוגות הוליי-בוידיים רבים אל בית המשפט לגירושים. אך חיי הנישואין ניצלו ממש ברגע האחרון, כי שטורי הרכילות היו מלאים נבואות שחורות ופרקי רינון מחזרי המיסות.

כיצד קרה הדבר? על כך השיבה סילביה עצמה, במאמר שפורסם לא מזמן, תחת הכותרת "בעלי הליצן":
כתבה סילביה: "כיום דני אינו בעיני בני ראש וראשינה בעלי ואב לבתי. רק אחרי-כך, בא דני קיי, השחקן המכשר."
היתה תקופה בה נראה לה כי רק דני הן שחקן השוב בחיי הזוג. באותם הימים שר משה סילביה כשוחפת פעילה בעסקי בעלה, כתבה את שירי וביקרה את הופעותיו בעין בוחנת ואכזרית. היא ראתה בבעלה תופעה מיוחדת במינה, ניסתה בכל כוחה לדחפו קדימה, אל מרומי התהילה ולהחזיקו שם.

***

בן חייט יהודי

מנחם, הגיע דני אל שחקי הפרסומות העולמית: אלא שחיש מהר נוכחה אשתו לדעת שאדם אינו אוהב גולות כי הפך בובה בדי אשתו. ואז בא המשבר הגדול בחיי זוג. רק הודות לבתם דנה ולעצם המשותף הארוך, לא התגרשו.

כתבה סילביה: "היינו שני זרים שהיו ברחוב אחד בברוקלין. כל אחד מאתנו רקם את חלומותיו בסתר. אני חלמתי על כתיבת שירים שיכבשו את לב המיליונים ואילו הוא חלם על היום שבו יהיה כוכב גדול בשמי הבידור. שינוי היינו רחוקים מאד ממטרי-תנו."

באותם הימים היה שגרה של סילביה ארוך עד כדי כך, שיכלה לשבת עליו. דני היה צעיר גבוה מאד, רזה, בעל שיער בלונדי ועיני תכלת שאהבת השחקן נצצה בהן. דני, אשר שמו האמיתי הוא דניאל דויד קמינסקי, נולד לחייט יהודי שהיגר לאמריקה לזמן קצר מליטא. ככה לזמים קלים וגם השכלתו היתה מוגבלת לכיתות הראשונות של בית-הספר העירוני.

הוא ניסה כל דבר, עבד החילה כנער שליח בבית מסחר של ידיד משפחתי. במהרה, עזב את עבודתו, בטענה כי "האחריות גדולה מדי עבורי". הוא נכנס לעבוד כסוכן ביטח, נאלץ להתפטר לאחר שעשה טעות בחישוב ש"עלתה 40 אלף דולר לחברה בה עבד. את הקריירה האמנותית התחיל במועדון לילה קטן, באזור הנופש של ניו-יורק. תפקידו היה לעמוד בפתח המעון ולקרוא לי עוברים ושבים להכנס פנימה. מבלי שאיש ישום לב לכך, החל הצעיר להשתתף בתורנית עצמה, רקד ושר פזמונים בקול הססני.

***

פגישה עם סילביה

ערב אחד, הוזמנה סילביה על-ידי אחד מידידיה להשתתף בחזרות של להקה חובבת-למחצה, שהיתה מעוניינת לשמוע את שיריה.

שם פגשה את דני. הוא מילא תפקיד של זמר בלהקה. אחרי החזרות, ניסה לשתעשע אותה, הציג בפניה דמויות של מנצח רוסי המתעטש באמצע הקונצרט, רקדן ספרדי הי סובל מיבלות ברגל וזמר אמריקאי עממי. סילביה התגלגלה מצחוק.

מאוחר ערב, החלו השניים מבלים ביחד. דני שכח את הצגותיו המצחיקות; הוא חשב את עצמו לזמר צנוע בלבד. אולם סילביה לא שכחה את כשרונו הקימי האדיר של חברה החדש. היא החלה מחברת בהשאי פזמונים ומערוכונים שיתאימו לכשרונות אלה. עד אשר, יום אחד, אמרה לו כי אמרגן מי פורסם הסכים לקבלם לראיון. הוזמר ההצגה לדוגמה: פרי עשה של סילביה, שנוקם מסביב לאיתה הצגתי-חד בערב הראשון. ההצגה מצאה חן בעיני האמרגן. הוא סידר

* קיי הוא ביטוייה האנגלי של האות קוף, בה מתחיל שם משפחתו.

מירוף הגדול התחיל ברגע בו נחת מטוס אל על בשדה התעופה בלוד. לעיני ההמונים המצטופפים פונה המטוס מכל יושביו וסביבו הותקנו מצלמות-ענק. רק א. כשנשמעה הפקודה "שוט 1" ("צלם 1") נפתחה דלת המטוס שנית, ומתוכו פרץ החוצה, לקול התשוואות הסוערות, אליל הקהל כשהוא שופע את חיוכיו המפורסמים ופיתח, כאילו דרך אגב, באחת מהצגותיו הנודעות לתהילה.

רק מעטים הבחינו באיפור הקל שכיסה את פניו העייפות של האיש שופע-המרץ ובכבל החשמל שהשתלשל מבעד למכונתו אל סביב צחארו (ראה שער) ושהיה מחובר למיקרופון זעיר שהיטלטל על זוהר, מתחת לאפודה. רק מעטים הרגישו בכך שהחויכים המטרופים נעלמו ברגע שהמלצמה חדלה מלהסחובב, ואת מקומם תפסו פנים עייפות, נרגזות וקצרות-רוח של אדם העובד קשה וסובל מהמטרדים אות. רק מעטים הבחינו כי הם אינם בעצם אלא סטטיסטים-ללא-תשלום בסרט חדש המצולם והולך.

סטטיסטים כאלה היו גם:

• המוני הילדים ששרו לכבודו לא רק שירים כמו "דני קיי הגיע — חג לילדים", "דני בחור כארו" ו"דני ישיר לנו סולו" — אלא גם שיר כ"איש היה בישראל, דני קיי שמו", שהופקע לצורך זה מרשותו של הגיבור הלאומי ברכוכבא.

• נשיא המדינה יצחק נבצבי, ראש הממשלה דוד בן-גוריון, שריהוקו משה שרת וראשי העיריית שערבו קבלות-פנים מצולי מות והגישו לאורח את ספרה-התנ"ך ("ספר מוקדש לבן-העם מאת עמדה-ספר"), ספר רחובות וסמלים מוזהבים של העיריות.

• אלפי המעריצים שרקדו ושרו בהיסוב אליהם עין המצלם מה והושיטו לדני תפצים שימושיים, ככוכבי-מבול וחלילים.

• עשרים משחקני התיאטרון הישראלי, בתוכם חנה רובינה, חנה מרון, רפאל קלאצקין ושי אפירי, שהתכנסו למסיבה ש- נשאה את התואר "פרסית", הציגו לעין המצלמה קטעים מ-

הופעותיהם רק כדי לראות כעבור זמן קצר כיצד מתקה להטוטן קיי את העיוותיהם האופייניות בכשרון רב.

• חנונים וכוהני-דת, שהפכו את תפקידם הקדוש לחלק של הצמה.

על מאורע אחרון זה מרונח כתב "העולם הזה":

***

פילו בערב הכיפורים הצפוף ביותר לא ראה בית הכנסת של בית-הספר הדתי בילו, בתל-אביב, המון נלהב כזה. אלפים נדחקו ברחבה, ניסו להסתנן פנימה, להשתתף בתפילת ערב השבת. הכניסה היתה לפי כרטיסים מסומנים, אך גם מתפללים קבועים כמו משה גולדמן, בעל הזקן הלבן ושרשרת חנויות ההלבשה א.ב.ג., לא יכלו להכנס.

בכל בית-הכנסת הגון אחר, החלו התפילות מזמן. אולם בי בילו חיכו לאורח הכבוד: דני קיי האגדי. בגללו היו מוכנים אף לדחות את קבלת פני השבת. האורח הגיע במכונית ירוקה של "וניצ'ף", חבוש כיפה שחורה, שעליה רקום בחוטי כסף "ילד טוב".

בנו של החייט היהודי מברוקלין התיישב ליד ראש העיר הדי עברית הראשונה. ההצגה — סליחה — התפילה, החלה. התלהבות הקהל לא ידעה גבול. הם עלו על הכסאות, התיישבו על ארונות ספרי קודש. אפילו מעוזת-הנגשים נשלחו מבטים מלאי סקרנות. מדי פעם נאלצו הגבאים להפסיק את ההצגה — סליחה — התפילה, ולבקש שקט מהקהל. לבסוף, נאלץ השחקן הראשי בעצמו להתערב: "כאן בית-כנסת, לא תיאטרון. אם אינכם יודעים לכבד את המקום, לא נאה לי להשאר ביניכם."

לבסוף, היתה דרושה שריקה חדה, מן הסוג הנשמע בשכונה. דני הכניס שתי אצבעות לפיו, שרק בעזרו, לרגע נשתרר שקט. רק לרגע. הרעש נמשך. מעבר לפינה, המחינה המכונית הירוקה לדני: הוא נדחק בין הקהלי, עלה למכוניתו. התפילה — סליחה — ההצגה, נסתיימה.

"איך אני?" שואל דני את קהל הצופים שבא לקבל את פניו. הוא נטל חלילית מאחד הילדים וניגן קטע בליוי עוויות מצחיקות.

ההצגה מתחילה. דני קיי חיכה עד שכל נוסעי מטוס אל-על ירדו לפני שעלה על כבש המטוס, לקבל זרי פרחים מידי ישראל.

ובמצב רוח ירוד ותוך כדי שיחה תפלה, הציע לה נישואים. סילביה חששה שהצעיר לא ימצא חן בעיני הוריה. היא הסכימה להינשא לו מיד ורק כעבור זמן מה אורה עזו בנפשה כדי לומר להוריה כי דני הוא ארושה. הזוג נישא שנית, הפעם בטכס דתי בבית-כנסת, כעבור חצי שנה של נישואים אורחיים. את חיהם המשותפים החלו השניים כי שמעט מאד בידם. לסילביה היו אז 30 דולר

לזוג שורת הופעות עם להקה נודדת. הקרייה רה האמנותית החלה ברצינות.

***

נישואים כפולים

שך כל אותן זמן, נהנו השניים זה מחברת זו, אם כי האמינו כי היחסים ביניהם מקצועיים בלבד. עד אשר, יום אחד, טילפן דני לביתה של סילביה פיין. הוא היה

הבא
אמנ
בז
התק
לפת
בדיח
גופו
עחוי
חנות
לדני
נגן
מובן
מפר
מרון
מקום

ס
כאל
היא
הופ
דמי
בו
קולנו
אתה,
דבר
הת
הזוג,
בכור
בעלה
עצמ
אישי
הז
היתה
גדול
כש-5
דני
שמע
ההרו
מקומ
למ
בריא
הבמה
על ד
קהל

ב
במו
רות
תחת
כאשר
מתיי
עם מ
אנט
בכרטי
לראות
ממנו
זוכה
ארצות
"דני
שיך

כ
יו
בהופ
לקב
בהולי
את פ
דעה
אות

כאש
סרטים
הבצור
התפטר
בצורה
לקב
היות
פחות
יותר
אדם